

§ 1. Uchyla się obwieszczenie niemieckiej Rady Związkowej dotyczące oszczędności w opale i oświetleniu z dnia 11 grudnia 1916 r. (Dz. Ust. Rzeszy Niem. str. 1355).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Ministrów:
A. Ponikowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

22.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 5 stycznia 1922 r.

o rozwiązaniu gminy wiejskiej Mechowo w powiecie Poznań-Wschód.

Na mocy § 2 ustęp 2 pruskiej ordynacji wiejskiej dla siedmiu wschodnich prowincji z dnia 3 lipca 1891 r. (Zbiór ustaw pruskich str. 233) łącznie z art. 14 ustawy z dnia 23 czerwca 1921 r. o wprowadzeniu dekretów, ustaw sejmowych i rozporządzeń Rządu oraz o dalszym uzgodnieniu ustawodawstwa na obszarze b. dzielnicy pruskiej (Dz. U. R. P. № 75 poz. 511) Rada Ministrów zarządza co następuje:

§ 1. Gminę wiejską Mechowo w powiecie Poznań-Wschód rozwiązuje się z dniem 1 lutego 1922 r.

§ 2. Wykonanie niniejszego rozporządzenia poleca się Ministrowi b. Dzielnicy Pruskiej.

Prezydent Ministrów:
A. Ponikowski

Minister b. Dzielnicy Pruskiej:
Wybicki

23.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 22 grudnia 1921 roku

o zmianie taksy za badanie żywności i przedmiotów użytku w Państwowych Zakładach badania żywności i przedmiotów użytku.

Na podstawie art. 2 p. 9 i art. 10 zasadniczej ustawy sanitarnej z dnia 19 lipca 1919 r. (Dz. P. P. P. № 63 poz. 371) oraz dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. o nadzorze nad wyrobem i sprzedażą artykułów zastępczych—surogatów produktów spożywczych i przedmiotów użytku publicznego (Dz. P. P. P. № 14, poz. 161) zarządza się co następuje:

§ 1. Wysokość opłat, objętych taksą za badanie żywności i przedmiotów użytku w państwowych zakładach badania żywności i przedmiotów

użytku wydaną dnia 23 lipca 1919 r. przez Ministra Zdrowia Publicznego (Dz. U. R. P. № 71, poz. 422) zostaje podwyższona pięćdziesięciokrotnie t. j. o 4900%.

§ 2. Badania produktów żywności i przedmiotów użytku, wykonywane na zlecenie sądów w przypadkach, gdy próby nie ulegają zakwestjonowaniu lub gdy opłaty nie są przez sądy ściągnięte—zostają od opłat zwolnione.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa
Zdrowia Publicznego:
Chodźko

24.

Rozporządzenie Ministra Zdrowia Publicznego

z dnia 3 stycznia 1922 r.

w przedmiocie obowiązkowego zgłaszania przypadków zachorowania na grypę, połączoną z zapaleniem płuc lub opłucnej.

Na podstawie art. 4 ustawy w przedmiocie zwalczania chorób zakaźnych oraz innych chorób występujących nagminnie, z dnia 25 lipca 1919 r. (Dz. U. R. P. № 67 poz. 402) zarządza się co następuje:

§ 1. Przewidziany w wymienionej ustawie obowiązek zgłaszania chorób zakaźnych rozciąga się na wszystkie przypadki grypy (influenzy, hiszpanki), połączonej z zapaleniem płuc lub opłucnej.

§ 2. Rozporządzenie to wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje w ciągu 6 miesięcy.

Kierownik Ministerstwa
Zdrowia Publicznego:
Chodźko

25.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 17 grudnia 1921 r.

w przedmiocie zmiany nazwy Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie, oraz w przedmiocie siedziby, zakresu działania dotychczasowego zarządu tegoż Zakładu.

Na mocy art. 8, 30, 31, 32 i 34 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie zmiany niektórych postanowień ustaw austriackich o ubezpieczeniu robotników od wypadków, obowiązujących na terytorjum b. zaboru austriackiego, oraz o rozciągnięciu obowiązujących tam ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków na terytorjum przyłączone do Polski, a należące poprzednio do Królestwa Wę-

gierskiego (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413), zarządza się co następuje:

§ 1. Obecna nazwę „Zakład ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie” zmienia się na „Zakład ubezpieczenia od wypadków”.

Siedzibą zakładu ubezpieczenia od wypadków, aż do dalszego rozporządzenia, jest miasto Lwów.

§ 2. Zakres działania Zakładu ubezpieczenia od wypadków obejmuje pod względem terytorjalnym wszystkie ziemie b. państwa Austriackiego, wchodzące w skład Rzeczypospolitej Polskiej, oraz terytorjum, przyłączone do Polski, a należące poprzednio do Królestwa Węgierskiego.

Pod względem przedmiotowym zakres działania tegoż Zakładu obejmuje ubezpieczenie wszystkich pracowników, zatrudnionych na terytorjum w ustępie I wymienionem, podległych obowiązkowi ubezpieczenia w myśl ustaw z dnia 28 grudnia 1887 r. (austr. Dz. Ust. z r. 1888 № 1), z dnia 20 lipca 1894 r. (austr. Dz. Ust. z 1894 r. № 166), z dnia 30 grudnia 1917 r. (austr. Dz. Ust. z 1917 r. № 523) w brzmieniu ustalonem ustawą z dnia 7 lipca 1921 r. (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413).

§ 3. Dotychczasowy Zarząd Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków sprawować będzie swe czynności na podstawie ustaw, wymienionych w § 2, ustępie drugim niniejszego rozporządzenia, oraz dotychczasowego statutu, aż do chwili zatwierdzenia statutu, opartego na ustawie z dnia 7 lipca 1921 r. i przeprowadzenia wyborów do Zarządu, nie dłużej jednak, niż jeden rok od dnia ogłoszenia niniejszego rozporządzenia.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 29 grudnia 1919 (Dz. U. R. P. z r. 1920 № 6, poz. 41) w przedmiocie zmiany terytorjum okręgu Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie, oraz w sprawie przekazania temuż Zakładowi tymczasowo wykonywania ubezpieczenia górników w b. zaborze austriackim.

Minister Pracy
i Opieki Społecznej: *L. Darowski*

26.

Rozporządzenie Ministra Pracy i Opieki Społecznej

z dnia 17 grudnia 1921 r.

w przedmiocie dodatków drożyznianych dla osób, uprawnionych do poboru renty z Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie, oraz w przedmiocie pokrycia kosztów tych dodatków.

Na mocy art. 33 ustawy z dnia 7 lipca 1921 r. w przedmiocie zmian niektórych postanowień ustaw austriackich o ubezpieczeniu robotników od wypadków, obowiązujących na terytorjum b. zaboru austriackiego, oraz o rozciągnięciu obowiązujących tam ustaw o ubezpieczeniu od nieszczęśliwych wypadków na

terytorjum przyłączone do Polski, a należące poprzednio do Królestwa Węgierskiego (Dz. U. R. P. № 65, poz. 413), po wysłuchaniu opinii Zakładu ubezpieczenia, zarządza się co następuje:

§ 1. Wszystkim osobom, pobierającym renty na podstawie postanowień ustaw: z dnia 28 grudnia 1887 r. (austr. Dz. Ust. z r. 1888 № 1), z dnia 20 lipca 1894 r. (austr. Dz. Ust. z r. 1894 № 166) oraz ustawy z dnia 30 grudnia 1917 r. (austr. Dz. Ust. z 1917 r. № 523) z Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie, z powodu wypadku zaszłego przed dniem 1 lipca 1921 r., przyznaje się od dnia zapadłości raty rentowej, licząc od następnego miesiąca po ogłoszeniu niniejszego rozporządzenia, dodatek drożyzniany, płatny przez Zakład ubezpieczenia od wypadków z góry w terminach, ustalonych dla rent w wysokości oznaczonej w § 3 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Cudzoziemcom, którzy pobierają rentę z Zakładu ubezpieczenia robotników od wypadków we Lwowie, mimo, że opuścili granice Rzeczypospolitej Polskiej, przyznaje się prawo do dodatków drożyznianych, o ile obywatelom polskim, w razie przesiedlenia się na podstawie ustaw, obowiązujących w państwie ojczystem cudzoziemca, takie prawo przysługuje.

W razie wątpliwości rozstrzyga Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej.

§ 3. Dodatek drożyzniany równa się różnicy między rentą, należącą się według postanowień ustaw, obowiązujących w chwili wypadku, a kwotą, jakąby osoba uprawniona pobierała tytułem renty w myśl § 6 i 7 ustawy z dnia 28 grudnia 1887 w brzmieniu, ustalonem ustawą z dnia 21 sierpnia 1917 (austr. Dz. Ust. z 1917 r. № 363), gdyby za podstawę policzalnego zarobku przyjąć dla:

- a) wszystkich uszkodzonych o niezdolności do pracy od 66 i $\frac{2}{3}$ % do 100%;
dla tych uszkodzonych o niezdolności do pracy od 33 $\frac{1}{3}$ % do 66 $\frac{2}{3}$ %, którzy ukończyli 60 rok życia;
dla ascendentów oraz sierot po obojgu rodzicach kwotę 21.000 mkp. rocznie;
- b) dla uszkodzonych o niezdolności do pracy od 33 $\frac{1}{3}$ % do 66 $\frac{2}{3}$ %, którzy nie ukończyli 60 roku życia;
dla tych uszkodzonych o niezdolności do pracy poniżej 33 $\frac{1}{3}$ %, którzy ukończyli 60 rok życia;
dla pozostałych rodzin conajmniej z trójkiem dzieci kwotę 15.000 mkp. rocznie;
- c) dla wszystkich innych, niewymienionych pod a) i b) kwotę 9.000 mkp. zarobku rocznego.

§ 4. Wydatki, spowodowane dodatkami drożyznianymi, pokryje Zakład ubezpieczenia z bieżących dochodów, w sprawozdaniach zaś rocznych rachuje je oddzielnie w pozycji 1 rozchodów rachunku obrotu.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *L. Darowski*